

В ОЧІКУВАННІ РЕВОЛЮЦІЇ ЧЕСТІ

Рік тому почався Євромайдан і все те, що в Україні прийнято називати Революцією Гідності...

Назва, звичайно, спірна. Це не була революція особистої людської гідності.

Тижнями жити і мерзнути на Майдані, стояти годинами в натовпах, вимагати помсти і брати участь у вуличних сутичках – гідного в цьому мало. Як і в культурі особистості знаменитостей, що окупували сцену Майдану.

Але люди йшли на Майдан. За покликом серця. Навіть не замислюючись над мотивами еліти (контреліти), яка викинула мільярди на те, щоб розтиражувати заклик йти на Майдан – зараз, звичайно, вже замислюються і прозрівають... Йшли просто тому, що відчували: це не примха еліти, а історична необхідність.

Еліта вигадала Майдан, щоб оволодіти народом. Народ відчув, що на Майдані можна як слід притиснути еліту. І все закрутилося!

Припустимо, це була революція не особистої, а національної гідності.

Що таке особиста гідність, ми собі уявляємо. А коли мова йде про гідність народу...

Я розумію це так. Гідність народу – це вміння зібратися.

Це Майдан, або Агора, або Віче, або Сход, або Собор, або Мітинг, або загальні збори колективу – називайте як хочете.

Дружно зібратися всім разом. Протистояти утилкам і маніпуляціям. Повстати проти спільного ворога. Це і є гідність народу.

Але зібратися мало. Так, разом ми сила. Тільки незрозуміло, яка. Темна або світла?

Якщо боремося з корупцією і тиранією, тоді, звичайно, світла.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")

№ 21 (59)

25.11.2014 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровенень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

А якщо даavimo інакомислячих і ненормальних, навіть договороздатних, бо не хочемо з ними розмовляти – тоді однозначно темна. Бо це наше прагнення до тиранії. І це корупція, що руйнує і розбещує нас.

Так-так, ви правильно все зрозуміли: надмірне насильство – корупція!

Проміняти цінності на примхи – це корупція. Коли законне місце творчості, пізнання, миролюбства в людських душах посідають дешеві жалюгідні пристрасті до руйнування, зарозумілості, агресії – це корупція. Тридцять срібняків насолоди насильством і самовбивчих «перемог» не варті того людського життя, яке губиться або зводиться до низки безглузких страждань в нескінченних конфліктах.

Отримувати задоволення, за яке соромно – це корупція. Чесне задоволення можна отримувати, тільки не йдучи проти совісті, користуючись природним правом кожного на щастя за рахунок своєї винахідливості. Звичайно, шукачів щастя гальмують іржаві соціальні механізми. Риплять: «Не підмажеш, не поїдеш!». Підмазати їх можна не тільки хабарем. Можна і чужими слізьми, і кров'ю. Тільки після цього вони зі скрипом повезуть вас по накатаній колії в пекло. Треба розуміти, що на райські вершини піднімаються пішки!

Але що ж, все-таки, робить силу народу світлою? Відкритість. Згода. Соціальний контракт на основі добровільності, рівності, загального і загальнодоступного блага. Я б назвав це честю народу.

Якщо гідність народу є здатністю зібратися, то честь народу є здатністю домовлятися між собою і з усіма іншими. І тримати слово, не обманюючи себе та інших.

Революція Гідності в Україні розірвала старий соціальний контракт про просте життя в обмін на залежність від брехні. Причому неустойку за цим контрактом ми платимо досі. Бідністю і багатьма смертями.

Наступна революція повинна бути Революцією Честі, в якій ми укладемо новий соціальний контракт про розумну свободу в обмін на відповідальну чесність. Нарешті ми перестанемо брехати! І не будемо нікому мститися за відвертість!

Це тільки попервах здається, що народ не здатний вчинити Революцію Честі. Спробуйте, можна бути чесним водинці перед усіма. Ви скоро помітите, що чесність об'єднує вас з усіма, хто хоче бути чесним і перед ким ви чесні. А інші, які твердять звичну брехню і насолоджуються своїми дрібними капостями, все-таки прислухаються і замислюються, чи не стати чесними. І стають. І публічно каються за вчорашню брехню та капості, як це робите ви, прагнучи бути чесною людиною. І не прощають собі брехні та капостей, відшкодовуючи в міру сил завдані збитки, але прощають вину іншим, хто кається, якщо бачать, що каяття щире.

Революція Гідності почала війну.

Революція Честі покладе кінець війні.

...Річницю Майдану я відсвяткував, роздаючи людям сотні книжок «Мій Євромайдан». Як ходив і дарував усім підряд цю книгу, читав вірші у стелли на Майдані рік тому. Книга про те, що магія натовпу на мене не діє – притягує мене не більше, ніж магніт книжку. І про те, що мій Майдан в бесіді з розумними людьми, які не ділять людство на «своїх» і «чужих», у яких бажання спілкуватися сильніше за стадний інстинкт. І про те, що думати про майбутнє треба без фанатизму, насамперед відповідаючи на питання про свій власний внесок у будівництво цивілізованого суспільства...

Тим часом наближається інша річниця, і про неї нагадують останні події на українсько-російському кордоні.

20 років тому, 11 грудня 1994 року, Єльцин ввів війська до Чечні. Він цю війну програв, бо не хотів слухати місцевих. Зумів домовитися з ними тільки про хитке перемир'я. Та й то через посередника, генерала Лебеда. Чи не нагадає це історію з Мінською угодою?

Прийнявши владу з німечини рук першого Президента Росії, Путін зумів виграти його війну. Тому що не тільки продемонстрував силу, але й зміг домовитися з місцевими, проявив повагу до їхньої самостійності.

Це важливий історичний урок.

По-перше, для українського народу. Ми не повинні захоплюватися війною до такої міри, щоб хтось із силовиків спробував стати царем.

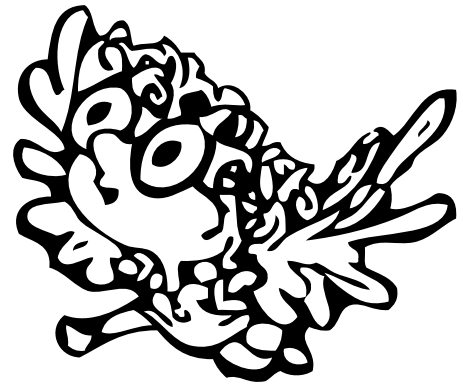
По-друге, для Порошенка. Треба шукати союзників на сході України і в Росії.

По-третє, для Путіна. Треба дружити з оновленою Україною. Якщо, звичайно, він не хоче перетворити «Новоросію» в свою битву при Ватерлоо. Тоді весь світ теж боровся проти одного полководця.

І світ переміг.

Мир завжди перемагає війну.

В ОЖИДАНИИ РЕВОЛЮЦИИ ЧЕСТИ

ИДЕАЛИСТ

Год назад начался Евромайдан и все то, что в Украине принято называть Революцией Достоинства...

Название, конечно, спорное. Это не была революция личного человеческого достоинства.

Неделями жить и мерзнуть на Майдане, стоять часами в толпах, требовать мести и участвовать в уличных побоищах – достойного в этом мало. Как и в культе личности знаменитостей, оккупировавших сцену Майдана.

Но люди шли на Майдан. По зову сердца. Даже не вдумываясь в мотивы элиты (контрэлиты), вбухавшей миллиарды на то, чтобы растиражировать призыв на Майдан – сейчас, конечно, уже вдумываются и прозревают... Шли просто потому, что чувствовали, что это не очередная прихоть элиты, а историческая необходимость.

Элита придумала Майдан, чтобы овладеть народом. Народ почувствовал, что на Майдане можно как следует прижать элиту. И все завертелось, словно в фельетоне Аверченко!

Предположим, это была революция не личного, а национального достоинства.

Что такое личное достоинство, мы себе представляем. А когда речь идет о достоинстве народа...

Я понимаю это так. Достоинство народа – это умение собраться.

Это Майдан, или Агора, или Вече, или Сход, или Собор, или Митинг, или общее собрание коллектива – называйте как хотите.

Дружно собраться всем вместе. Противостоять притеснениям и манипуляциям.

УКРАИНСКОЕ
ДУШЕВНОЕ
ОБЩЕСТВО

Религиозный бюллетень "Идеалист"
("Идеаліст", "Idealist")

№ 21 (59)

25.11.2014 г.

Свидетельство о государственной регистрации
печатного средства массовой информации
КВ № 19005-7795Р, выдано Государственной
регистрационной службой Украины 05.06.2012 г.

Цена 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Подписной индекс 68183.

ISSN 2305-5510

Основатель, редактор, издатель:

Шеляженко Юрий Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адрес редакции, издателя, типографии:

ул. Тверской тупик, д. 9, к. 82,

г. Киев, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 экз.

Программные цели (основные принципы):

Утверждение индивидуальности и гласности;
пропаганда идеологий креативного идеализма и
суверенитета личности; открытое выражение и
свободное распространение религиозных
убеждений верующими гражданами
вероисповедания (религии) Веры в Наивысшую
Ценность Человека; проповедь откровений;
реализация прав на свободу слова,
мировоззрения и вероисповедания, на
информацию; критика и преодоление
дискриминации по признаку массовости
(коллективности) и иных видов противоправной
дискриминации; защита и развитие свободной
души, прав, свобод, интересов человека и
гражданина, общественного блага, социальных
ценностей, истины, веры, добра, ответственности
перед Богом, народом, собственной совестью,
здорового смысла и верховенства права.

Восстать против общего врага. Это и есть достоинство народа.

Но собраться мало.

Да, вместе мы сила. Только непонятно, какая.

Темная или светлая?

Если боремся с коррупцией и тиранией, тогда, конечно, светлая.

А если давим инакомыслящих и ненормальных, даже договороспособных, потому что не хотим с ними разговаривать – тогда однозначно темная. Потому что это наше стремление к тирании. И это коррупция, разрушающая и развращающая нас. Да-да, вы не ослышались: чрезмерное насилие – коррупция!

Жертвовать ценностями ради прихотей – это коррупция. Когда законным местом созидания, познания, миролюбия в человеческих душах овладевают дешевые страстишки к разрушению, высокомерию, агрессии – это коррупция.

Тридцать сребреников упоения насилием и самоубийственных «побед» не стоят той человеческой жизни, которая губится или сводится к череде бессмысленных страданий в бесконечных конфликтах. Получать удовлетворение, за которое стыдно – это коррупция.

Честное удовлетворение можно получать, только не идя против совести, пользуясь естественным правом каждого на счастье за счет своей находчивости.

Конечно, искателей счастья тормозят ржавые социальные механизмы.

Скрипят: «Не подмажешь, не поедешь!». Подмазать их можно не только взяткой. Можно и чужими слезами, и кровью. Только после этого они со скрипом повезут вас по накатанной колее в пекло.

Надо понимать, что на райские вершины поднимаются пешком!

Но что же, все-таки, делает силу народа светлой? Открытость. Согласие. Социальный контракт на основе добровольности, равенства, всеобщего и общедоступного блага. Я бы назвал это честью народа.

Если достоинство народа состоит в умении собраться, то честь народа состоит в умении договариваться между собой и со всеми остальными. И держать слово, не обманывая себя и других.

Революция Достоинства в Украине разорвала старый социальный контракт о простой жизни в обмен на зависимость от лжи. Причем неустойку по этому контракту мы платим до сих пор. Бедностью и многими смертями.

Следующая революция должна быть Революцией Чести, в которой мы заключим новый социальный контракт о разумной свободе в обмен на ответственную честность. Наконец-то мы перестанем врать! И не будем никому мстить за откровенность!

Это только поначалу кажется, что народ не

способен совершить Революцию Чести. Можно быть честным перед всеми в одиночку, вот попробуйте.

Вы скоро заметите, что честность объединяет вас со всеми, кто хочет быть честным и перед кем вы честны.

А прочие, твердящие привычную ложь и наслаждающиеся своими мелкими пакостями, все-таки прислушиваются и задумываются, не стать ли честными.

И становятся.

И публично каются за вчерашнюю ложь и пакости, как это делаете вы, стремясь быть честным человеком.

И не прощают себе лжи и пакостей, возмещая по мере сил нанесенный ущерб, но прощают вину другим покаявшимся, если видят, что раскаяние искреннее.

Революция Достоинства начала войну.

Революция Чести положит конец войне.

...Годовщину Майдана я отпраздновал, раздавая людям сотни книг «Мой Евромайдан». Как ходил и дарил всем подряд эту книгу, читал стихи у стеллы год назад. Книга о том, что магия толпы на меня не действует – притягивает меня не больше, чем магнит книжку. И о том, что мой Майдан в беседе с разумными людьми, которые не делят человечество на «своих» и «чужих», у которых желание общаться сильнее стадного инстинкта. И о том, что думать о будущем надо без фанатизма, прежде всего отвечая на вопрос о своем собственном вкладе в строительство цивилизованного общества...

Тем временем приближается другая годовщина, и о ней напоминают последние события на украинско-российской границе.

20 лет назад, 11 декабря 1994 года, Ельцин ввел войска в Чечню. Он эту войну проиграл, потому что не хотел слушать местных. Сумел договориться с ними только о шатком перемирии. Да и то через посредника, генерала Лебеда. Не напоминает ли это историю с Минским соглашением?

Приняв власть из дряхлеющих рук первого Президента России, Путин сумел выиграть его войну. Потому что не только продемонстрировал силу, но и смог договориться с местными, проявил уважение к их самостоятельности.

Это важный исторический урок.

Во-первых, для украинского народа. Мы не должны увлекаться войной до такой степени, чтобы кто-то из силовиков возомнил себя царем.

Во-вторых, для Порошенко. Надо искать союзников на востоке Украины и в России.

В-третьих, для Путина. Надо дружить с обновленной Украиной. Если, конечно, он не хочет превратить Новороссию в свою битву при Ватерлоо. Тогда весь мир тоже боролся против одного полководца. И мир победил.

Мир всегда побеждает войну.